

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. IV. Homo contemplatur Christum Dominum in præsepi positum,
séque cum illo illo confert.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

... militate custoditur. Hoc autem proprium esse specimen electorum solet, quod de se semper sentiunt in se quam sunt. Humilitas magistra est omnium matereque virtutum.

Tertia virtus, quam Christus natus docuit, est Obedientia. Prius certe obedientissimus IESVS Augusto voluit obsequi, quam mundo nasci. Neque tam Virgo Mater e Nazareth ob Imperatoris edictu in Bethlehemi ascendit, quam Virginis filius, qui Matrem ad hoc ipsum instigavit. Quid mirum igitur, aeterno Patri factum hunc filium obedientem usque ad crucem, usque ad sepulchrum, usque ad limbum, qui mortali Principi factus est obediens usque ad stabulum & praesepe, usque ad tributum? Teste Salomone, Vir obediens loquetur victoriam. Christus obediendo restituit nobis rem; obediendo mortem & cacodamorem triumphavit. Homo vermicule, Servatorem Natum, Regem caeli obedientissimum contemplare, & disce obedire.

Obedientia propriae voluntatis est sepulchrum, & gratius cunctis victimis holocaustum. Haec una virtus, Gregorio teste, ceteras virtutes menti inserit, in se fertisque custodit. Fidelis obediens, inquit Bernardus, nescit moras, fugit crastinum, ignorat tarditatem, praecipit praecipientem; parat oculos visui, aures auditui, linguam voci, manus operi, itinere pedes, totum se colligit, ut imperantis colligat voluntatem. b Optimas obedientiae gradus, cum eo animo in iunctum opus recipitur, quo & praecipitur. c Cibus Christi, Obedientia. Testem habemus ipsum Christum: *Mens cibus est*, inquit, *ut faciam voluntatem eius, qui misit me.* d Si quid, Christiane, melioris gulae habes, hunc cibum appete.

§. IV. Homo contemplatur Christum Dominum in praesepe positum, seque cum illo confert.

Aliquoties se demisit Deus in quantam paupertatis & abjectionis abyssum semet ipse praecipitavit! En Deus in stabulo, involutus pannis, in praesepe, in paleis jacet! Ego vilissimus homuncio in cubiculo comodo, in culcitris, in molli lecto recubo. Deus in cruce, ego in honore. Dei Filius inter dolores ego inter voluptates. Dei Filius nudus, ego feris indutus. Dei Filius suo sanguine confusus, siti exhaustus; ego epulis disertus, vino plenus. Dei Filius in extrema egestate, ego deliciis disfluo. Deus Matri obediens, ego inobediens Deo. Deus in patibulo, ego in peccato fixus haereo. Heu quantum inter me & ipsum chaos firmatum est! Quam immensis hoc caelum & haec terra spatii disjungitur!

Vrias aeo Davidis strenuus & acer miles, abire in domum suam reculans, sed ad vestibulum regii palatii excubans, Arca Dei, aiebat, & Israel, & Iuda habitant in papilionibus, & Dominus meus Ioab, & servi Domini mei super faciem terra manent; ego ingrediar domum meam, ne comedam & bibam? per salutem tuam, & per salutem animae tuae non faciam rem hanc.

Quid ego Christi miles, sed mollis nimium & delicatus, quid aliud hic dixero, quam quod Vrias militi clarus ingenue de se falsus, Arca Dei, inquit, in papilionibus, in domo in stabulo habitat. Dominus meus non Ioabus, sed IESVS; & Domina mea, Virgo Maria, in spelunca manent, in egestate versantur, & ego domi meae in deliciis sum? per salutem animae meae, non faciam rem hanc. Mirum, bis mirum, haec talia nec in cogitationem quidem venire, aut sit quid horum memoriam subeat, ex animo mox effluere.

Lucifer Angelorum venustissimus, elegantia merè gemma, immortalium formosissimus, decor merè volatum nimis altum cogitans, Ascendam, inquit, super altitudinem nubium, similis ero Altissimo. Simile quid affe-

xit Eva mecum enim illi colubrinus sermo displicuit, *Eriris sicut Dii*. Sed ille & illa miserimè corruerunt in imum, una ruentibus & omnibus illius sociis, & huius omnibus filiis. Sed olim Regum & Imperatorum aliqui voluerunt Dii haberi. Alexander Macedo, Nabuchodonosor, Herodes Apprippa, Cajus, Commodus, Caligula, Domitianus palam salutarum Dominum Deumque nosse volebant, qui dein gravissimè puniti, & infra homines etiam abjecti sunt. Sed aeterea nunc redierunt tempora, quibus non velle solum sed & esse licet similem Deo. Nunc virtutis & eximii in Deum amoris est, dicere, Similis ero Altissimo. Neque enim necesse est supra altitudinem nubium, aut super astra in caelum, concendere, & solium suum exaltare. Iam in contrarium est intendendum ad humilitatem stabuli descendere, infra hominum superbiam sese abjicere, factum omnè exuere oportet. Humilis est Deus pauper est Deus; in stabulo, in praesepe jacet. Licet illi esse similem, esse pauperem, esse humilem. Non aspernemur, obsecro, hanc modò similitudinem, alia & melior sequetur. Scimus, quoniam cum apparuerit, similes ei erimus, quoniam videbitur cum facti est.

§. V. Christum appellari Primogenitum.

Et peperit, ait Evangelista, filium suum primogenitum. Inter Hebraeos octo erant praerogativae primogenitorum, idque etiam ante constitutas Moyses leges. 1. Primogeniti erat Sacerdotem agere. 2. Primogenitus in mensa primo recumbebat loco, eique major quam ceteris dabatur portio. 3. Primogeniti vestitus pretiosior erat quam ceterorum, & delicatior. 4. Primogenitus imperium in fratres alios habebat, qui se illi submittebant, eumque venerabantur. 5. Primogenitus suis fratribus benedicebat. 6. Primogenito gemina pars paternarum facultatum debebatur. 7. Oblatus Deo primogenitus quinque fidelis redimebatur. 8. A moribundo patre primogenitus singulariter benedicebatur.

Christus inter fratres suos verè Primogenitus praerogativas omnes istas à Patre retulit. De quo beatus Paulus, *Quis est, inquit, imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturae, quoniam in ipso condita sunt universa in caelis & in terra, &c. & ipse est ante omnes, & ante omnia in ipso constant.* Et ipse est caput corporis Ecclesiae, qui est principium, primogenitus ex mortuis, ut sit in omnibus ipse primatum retinens. In capite libri scriptum est de Christo, ut sit ipse primus inter omnes, quos aeterna sapientia immortalis vitae destinavit. Quod caelestis Pater per Pfalterem promittens, *Et ego, inquit, primogenitum ponam illum, excelsum praeregis terra.* Pfalterae accinens Paulus, *Cum ait, iterum introducit primogenitum in orbem terra, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei.*

Christus igitur verè primogenitus. 1. Sacerdos fuit, idque secundum ordinem Melchisedech. 2. Christus in cenà ultimà, tam rituali quam mysticà & communi b velut Dominus & Magister inter suos primus recubuit. 3. Intuere niveum Christi vestitum in rupe Thaborià, ubi amictus erat lumine sicut vestimento. 4. Christus jus summum vitae necisque habuit in omnes fratres, quoniam ipsi serviunt omnia. 5. Christus jam redivivus eduxit suos foras in Bethaniam; & elevatis manibus suis benedixit eis. Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in caelum. 6. Christus à Patre genitum acceperit, & ferebatur in caelum. 7. Christus in cruce seipsum Patri offerens, insignioribus quinque vulneribus omnem humanam gentem redemit. 8. Christus benedictionem omnium gentium à Patre accepit, & tunc magis Angelus effectus quoniam differens praerogativa nomen hereditavit.

Gen. 1. 26. 3. Virtutis & eximii in Deum amoris est, dicere: Similis ero Altissimo. Luc. 1. 2. 7. Primogenitorum praerogativae inter Hebraeos erant octo. Luc. 1. 2. 20. Christus inter fratres suos verè Primogenitus praerogativas omnes istas à Patre retulit. Ad Colos. 1. 15. Christus est ante omnes, & ante omnia in ipso constant. Ps. 88. 2. 28. Quod caelestis Pater per Pfalterem promittens, Et ego, inquit, primogenitum ponam illum, excelsum praeregis terra. Ad Heb. 1. 6. Et adorent eum omnes Angeli Dei. a Ad Heb. 1. 6. b Descripta Thaborià, ubi amictus erat lumine sicut vestimento. c Agni, Vulgari, Eucharisticà. Ioan. 1. 10. 11. d Vultus singular. e Ps. 103. 2. d Luc. 1. 29. v. 30. & 31. e Matth. 6. 28. v. 18. f Heb. 1. 1. 4.